

Cercul vagabond

În firgurile de odinioară, într-o buna zi, pe un maidan, se instala un cort. În preajma lui roiau copiii. Întreaga lume gravita pentru câteva zile în jurul lumii circului.

La Cluj cortul a stat trei zile în centrul orașului, anonim, ignorat. Și-a pierdut oare spectacolul de stradă magia sau doar vremurile s-au schimbat? Cortul e desuet la concurență cu sălile de cinema dolby-stereo. Trucul cu popicele previzibil... Și totuși, se conservă în naivitatea și sensibilitatea unui spectacol de circ realizat cu mijloacele teatrului ambulant, ceva din fascinația originilor spectacolului.

Cercul Girolton (Cercul Vagabond), e cel mai mic circ teatral din lume, după cum susțin Alberto și Lenka Foletti, cei doi artiști ai trupei. Actori ambulanti, călătoresc în lume în orașe și firguri de provincie, în afara circuitelor festivaliere, trăiesc anonimi din pasiunea lor. Un cort de 15 m în diametru, scaune pliante aliniate pe trei nivele, un semicerc cu panouri pictate, în spatele carora se află culisele. Cei doi clovni-actori, probează dexterități de jongler, teatralizate de improvizație actricească. De aici sintagma "circ- teatral" pe care cei doi o folosesc pentru a desemna spectacolele lor, din care nu lipsesc obiectele animate, instrumentele muzicale, jocul expresivității chipului și corpului uman, jocul dimensiunilor (mare/mic), referințe la originile laice ale teatrului. De aceea, spectacolul lor e cuceritor prin ingenuitate și subtilitate. Gagurile clovnurilor, eternul vagabond al cinema-ului mut, tradiția teatrului de păpuși și a teatrului de stradă, rolul imaginii în cultura sec XXI, sunt folosite cu parcimonie, eleganță și har de Cercul Girolton. Deși păstrează aparența naivității, spectacolele lor înglobează straturi de cultură teatrală și plastică, ingrediente asimilate din modernitate a căror lectură face deliciul spectatorului avizat. Pictura "naivă" a panourilor și afișelor atrage atenția prin calitatea lor plastică, vorbește indirect despre coerența unui proiect estetic pe care îl exersează spectacolele Circului Girolton; construcție efemeră și fragilă, precum o floare de hârtie, făcută să trăiască doar o zi în durată.

În orașele mici din Transilvania spectacolele Circului Girolton au avut parte de interes și apreciere. La Cluj nu. Cei ce au pierdut au fost spectatorii, reticenți și neîncrezători în darul unei trupe ambulante, necunoscute. La Agnita au fost primiți cu alai de copii, sărbătoriți și păstrați în istoria orală a locului, alături de ultima trupă de circ care a mai trecut pe acolo, cu 20 de ani în urmă. Poate asta să fie răsplata supremă pe care și-o pot dori actorii: să-ți amintești de ei. Filosofia existenței lor, pe care o practică în viața de zi cu zi Alberto și Lenka Foletti, întretine vie magia spectacolului.

Oana Cristea Grigorescu

Oana CRISTEA GRIGORESCU

Mb: 0744 - 128193